

**MANIPULARILE PROPAGANDEI
PENTRU LAZAR – Avocatul Toni
Neacsu spulbera minciunile vehiculate
in sprijinul lui Augustin Lazar, pentru
devierea atentiei de la implicarea sa in
cazul lui Iulius Filip: „Adeverintele
CNSAS nu spala trecutul, ci
demonstreaza ca la acel moment nu s-
au gasit probe din care sa rezulte
implicarea in politica... E
adevarat, dar nu relevant ca Lazar are
adeverinte... Niciun detinut nu era
liberat conditionat daca procurorul si
seful penitenciarului nu erau de acord”**

O isterie in toata puterea cuvintului a izbucnit in ultimele 24 de ore in randurile propagandistilor hashtagisti, disperati sa-l albeasca pe **Augustin Lazar (foto 2)** de trecutul de procuror care a refuzat liberarea conditionata a disidentului anticomunist Iulius Filip, asa cum a dezvaluit Lumea Justitiei ([click aici pentru a citi](#)). Propagandistii au fost insa redusi la tacere de **avocatul Adrian Toni Neacsu (foto 1)**, care le-a demontat punct cu punct manipularile.

Miercuri, 3 aprilie 2019, Toni Neacsu a demontat principala manipulare de acest gen – si anume: ca adeverinta CNSAS eliberata in 2009 pe numele actualului Procuror General dovedeste faptul ca Augustin Lazar nu a facut politie politica. In acest context, fostul judecator si membru CSM da de inteles ca un asemenea document trebuie pus serios in discutie, in contextul aparitiei documentelor publicate de Luju.ro.

De altminteri, precizam ca, in opinia noastra, Consiliul National pentru Studierea Arhivelor Securitatii trebuie sa reia verificarile in cazul lui Augustin Lazar, pentru a stabili daca acesta a facut sau nu politie politica, in lumina dezvaluirii privind cazul detinutului politic Iulius Filip. In plus, mentionam ca Lumea Justitiei a trimis deja o solicitare catre CNSAS in acest sens, urmand sa revenim cu informatii de indata ce vom primi raspunsul.

Revenind la Adrian Toni Neacsu: fostul magistrat da de pamant cu manipularea potrivit careia un procuror ce prezida comisia de liberare conditionata (cum a fost cazul lui Augustin Lazar) nu avea putere decizionala, ultimul cuvint apartinandu-i judecatorului. Cu toate acestea, subliniaza avocatul Neacsu, **„sistemul functiona ca uns si niciun detinut nu era liberat conditionat daca procurorul si seful penitenciarului nu erau de acord cu asta”**.

In plus, comisia de liberare conditionata nu verifica doar aspecte pur tehnice (asa cum clameaza propaganda lui Lazar), ci si masura in care detinutul „se indreptase”. Dovada sta insusi mentiunea lui Augustin Lazar din documentul prezentat de Luju.ro: detinutul politic Iulius Filip **„nu a dat dovezi temeinice de indreptare”**.

Ca si cum nu ar fi fost de ajuns, comisia lui Lazar a fixat termenul maxim, de 1 an, pentru reexaminarea solicitarii lui Filip privind liberarea conditionata, puncteaza Neacsu.

Nu este de neglijat nici aspectul moral al problemei, intrucat procurorul antedecembrist Augustin Lazar s-a pronuntat pentru mentinerea dupa gratii a unui detinut politic, condamnat in urma acuzatiei emblematice pentru acele vremuri: **„propaganda impotriva oranduirii socialiste”** (articolul 166 al Codului penal din 1969).

Cititi mai jos postarea integrala de pe [Facebook](#) a avocatului Adrian Toni Neacsu:

„Este rusinos modul in care procurorul general al Romaniei intelege sa dea explicatii publice cu privire la implicarea sa, in calitate de procuror comunist delegat la Penitenciarul Aiud, in chinul tortionar prin care a trecut detinutul

politic Filip Iulius.

Procurorul general, in loc sa-si asume deschis un accident biografic care tine de vremurile istorice triste in care si-a inceput cariera, minimalizeaza importanta comisiilor de liberari conditionate din penitenciarele comuniste si arunca pe piata jumatati de adevar ori construieste piste false.

Mai intai, d-ul Lazar condamna ritos, prin comunicatele de presa ale Ministerului Public, ca fiind o dezinformare afirmatia ca ar fi facut politie politica. Ca sa dovedeasca asta isi publica adeverintele de la CNSAS. D-ul procuror general Lazar stie ca potrivit Legii 189/1999 CNSAS nu verifica decat calitatea de lucrator sau colaborator al securitatii. Calitatea de lucrator sau colaborator nu poate rezulta decat din inscrisuri, rapoarte si alte probe aflate in arhive. Adeverintele eliberate nu spala trecutul cuiva, ci demonstreaza doar ca la acel moment nu s-au gasit probe concrete din care sa rezulte implicarea in activitatea de politie politica, adica de colaborare directa cu Securitatea.

Deci, este adevarat ca procurorul general are de la CNSAS adeverinte potrivit carora nu a fost lucrator sau colaborator al Securitatii, in sensul legii. Este adevarat, dar nu este relevant.

In al doilea rand, d-ul procuror general Augustin Lazar isi gaseste scuze cu privire la implicarea sa sustinand ca rolul comisiei de liberari conditionate, in anii comunisti, era limitat si ca aceasta nu lua decizii, liberarea conditionata fiind luata de judecator. "Precizez ca rolul acestei comisii nu era de a dispune punerea in libertate a unor condamnati, acesta fiind exclusiv atributul instantei de judecata, ci de a verifica indeplinirea criteriilor tehnice prevazute de art. 59 – 60 din Codul penal din 1969 (indeplinirea unei fractii minime obligatorii din pedeapsa ce se executa si inexistentia rapoartelor de sanctionare disciplinara)".

D-ul Lazar denatureaza adevarul. Mai intai, judecatorii nu puteau dispune liberarea conditionata daca comisia de propuneri nu le recomanda asta. Desi teoretic detinutul se putea adresa si direct judecatorului, in practica sistemul functiona ca uns si nici un detinut nu era liberat conditionat daca procurorul si seful penitenciarului nu erau de acord cu asta.

In al doilea rand, si aici dezinformarea e grava, comisia nu verifica doar chestiuni tehnice, adica indeplinirea fractiei si lipsa rapoartelor de sanctionare disciplinara. Comisia verifica cea mai importanta conditie pentru liberarea conditionata si anume daca detinutul a dat dovezi temeinice de indreptare. Tocmai de aceea in documentele publicate de Luju se consemneaza concluzia clara a comisiei: "Nu a dat dovezi de indreptare". Peste aceasta concluzie nici un judecator de atunci nu putea trece.

Si mai este ceva. Daca o persoana era respinsa pentru liberare, cum a fost cazul cu Filip Iulius, comisia stabilea un termen pana la care acesta nu mai putea o noua cerere. Legea prevedea ca acest termen nu poate fi mai mare de 1 an, el putand fi desigur mai scurt. Decizia privind termenul la care bietul om putea face o noua cerere sa-i fie analizata situatia apartinea in intregime comsiei, iar decizia finala in cadrul acesteia era desigur a presedintelui, adica procurorului. Ei bine, ce termen de reexaminare credeti ca a fixat comisia condusa de procurorul Lazar pentru detinutul politic Filip Iulias? Termenul maxim, de 1 an. Si asta nu o data, ci de 2 ori. De ce? Pentru ca executarea integrala a pedepsei facea parte din tortura stabilita de organele statului pentru elementele dusmanoase. Comisia de atunci si d-ul procuror Augustin Lazar au decis ca 2 ani din cei 5,4 ani pe care ii avea de executat in total Filip Iulis sa nu poata nici macar sa ceara liberarea conditionata. Sigur, asa erau vremurile si sistemul, dar sistemele functioneaza prin oameni.

Dincolo de toate aceste mici scuze pe care si le aduce d-ul Lazar ramane o certitudine. La 30 de ani de la sfarsitul regimului comunist avem un procuror general al Republicii care a luat decizii judiciare in legatura cu eroii anticomunisti inchisi si torturati in iadul penitenciarelor comuniste. Dupa 30 de ani suntem incapabili, prin clasa noastra politica, pentru ca fara decizia Presedintelui procurorul general nu putea fi numit, sa punem in fruntea Ministerului Public un procuror neatins de pacatul comunist.

Problema reala care se pune este ca sistemul juridic al unui stat democratic nu poate functiona corect decat atat timp cat oamenii care il compun isi asuma cu adevarat valorile democratice, fie pentru ca au crescut si s-au dezvoltat intr-o societate libera, fie pentru ca indiferent de perioada istorica pe care au traversat-o, moralitatea, corectitudinea si constiinta lor n-au fost intinate. Nu am facut niciodata greseala sa condamn judecatorii si procurorii din perioada comunista doar pentru ca biologic au fost nevoiti sa-si desfasoare o parte din activitate si atunci. Nu cred in vinovatii colective si personal am cunoscut judecatori formati inainte de 1989 de la care am putut invata adevaratele valori ale justitiei in democratie. Fiecare trebuie sa raspunda pentru faptele personale dovedite, nu pentru varsta pe care a avut-o la un moment dat.

Insa justitia nu este o simpla meserie tehnica, care se poate exercita mecanic si echidistant, indiferent de profilul psihologic si fizionomia etica a celui ce o practica. Aderarea la valorile societatii comuniste si inlesnirea functionarii sistemului antidemocratic, prin activitati concrete, sunt incompatibile cu statutul de sef al procurorilor intr-un stat democratic, aparator din convingere al drepturilor si libertatilor fundamentale ale cetatenilor si valorilor statului de drept. Sau cel putin avem dreptul sa ne punem intrebari.

Nu cred ca este o problema de raspundere juridica a d-lui Lazar, dar cu siguranta este una de raspundere morala. Filip Iulius a fost inchis pentru savarsirea infractiunii politice tipice: Propaganda impotriva oranduirii socialiste (art. 166). Prin Legea nr. 221/1999 aceasta condamnare este considerata una politica si toate efectele ei au fost inlaturate de drept. Actualul procuror general s-a intersectat, luand masuri cu caracter administrativ si juridic, cu suferinta produsa de statul roman comunist, din randul organelor caruia facea parte, cu cel putin o victima politica a terorii comuniste.

Filip Iulius si toti cei care credem ca societatea comunista a fost una criminala cred ca meritam macar o mica urma de remuscare din partea procurorului general.

Altfel, asistam la ceea ce enormitatea sa Paul Goma ar spune ca e 'un monument de nesimtitorism romanoruman'".